

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 161. Quæres seu in quibus casibus alienari prohibeantur, etiam servata forma & solennitatibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

Arg. cit. *Can. Apostolicos*. 12. q. 2. ubi: *Apostolicos & paternos canones renovans &c.* Atque ita exigebat ecclesiarum aliorumque locorum piorum necessitas & summa utilitas prohiberi eorum Prælati & administratoribus sibi sæpe suisque consanguineis plus æquò studentibus, vanitati & luxui indulgentibus liberam ab omni canonica solemnitate absolutam distractionem & alienationem bonorum temporalium ad congruam beneficiatorum aliorumque ministrorum suorum sustentationem; fabricæ conservationem, pauperibusque subveniendum & similia necessariorum.

Quest. 161. Quæ res seu in quibus casibus alienari prohibeantur etiam servata forma & solennitatibus juris?

Resp. res ecclesiasticæ, quarum alienatio prohibetur, etiam si fieret eo modo, quo alias permittitur, enumerantur à Gl. in *Auth. hoc jus porre-ctum. de SS. Eccles. v. perpetuò* quæ Auth. canonizata est in *c. ea enim. §. hoc jus. 10. q. 2.* & sunt ferè sequentes. Primò res ea conditione donatæ Ecclesiæ, ut non alienentur. *cit. auth. col. 9. §. sanctissimi. junctâ Gl. v. alienent.* ubi ait tale pactum servandum. & *l. ult. C. de reb. alien. vel non alien.* Excipiendus tamen casus magnæ & evidentis utilitatis, ut cum Laym. *disp. de reb. eccles. non alien. thes. §. 3. Pirh. h. t. num. 23.* Hinc res immobiles, quæ ex donatione vel fundatione Imperatoris pervenerunt ad Ecclesiam alienari nequeunt. *cit. auth. §. ea vero.* quia eæ hac tacita conditione ab Imperatoribus vel Regibus donatæ censentur. *Pirh. l. c. citans Rosenthal. tr. de feudis c. 4. concl. 9.* Unde etiam, dum urgente necessitate ab Episcopis aliisq; Prælati alienantur, prius requirendum Imperatoris consensum ajunt *Pirh. & Laym. LL. cit.* idque necessariò, dum sunt quandoque feuda Imperialia, quæ sine licentia domini alienari nequeunt. Secundò ipsa Ecclesia vel monasterium alienari nequit, ita ut in usum privatorum non transferatur. *cit. auth. §. & quoniam.* Unde dum *Delb. c. 17. du. 17. n. 1. & 6.* dicendo: materialis ecclesia, oratorium ad perpetuum usum ecclesiasticum auctoritate Episcopi fundatum, item monasterium & conventus alienari non possunt sine solennitatibus juris: supponere videtur, alienari posse adhibitis solennitatibus, loqui censendus est, de alienatione, quæ transferuntur in usus aliorum ecclesiasticorum vel religiosorum, & non de eà, quæ transferuntur in usus privatorum. Tertiò dum Episcopus ipse aliisque Prælati rem ecclesiæ suæ, aut etiam ab ecclesia inferiore sibi subjecta ex suis propriis bonis emere nequit. *cit. auth. §. æconomis.* cum sibi auctoritatem in proprio facto præstare nequeat, res talis ab ecclesia in eo casu alienari nequit. *Pirh. Laym. LL. cit.* Denique res ecclesiastica nulla ratione transferri potest in hæreticum aut Judæum. *Auth. de ecclesiasticis titulis. §. jubemus. coll. 9.*

Quest. 162. Quenam res ecclesiasticæ liberè & sine solennitate juris alienari possint?

1. **R**esp. primò: jure utroque alienari sic possunt (si sic ecclesiæ vel piis operibus expedite judicaverit Prælati, ut addit *Delb. loc. paulò post citand.*) res mobiles non pretiosæ, & quæcun-

que servando servari non possunt; cujusmodi ferè sunt, quæ usu consumuntur, vel brevi tempore veterascunt, puta fructus, frumentum, oleum, vinum, (de quo tamen fortè dubitari possit, ubi pretiosum, ferens ætatem, & cum ætate evadens melius; præsertim, dum *Fagn. in c. nulli. h. t. num. 23. Delb. cap. 17. du. 2. §. 2.* & alii id intelligant de rebus, quæ non durant triennio) pecudes, vestes pleræque &c. *Abb. in c. nulli. num. 5. & 8. Holt. in sum. h. t. num. 2. Molin. de just. tr. 2. d. 468. concl. 1. Barbol. de potest. Episc. p. 3. alleg. 95. num. 37. Pirh. h. t. num. 18.* (qui etiam addit pecuniam quotidiano usui deservientem, quæ servata nullum fructum parit) *Delb. cap. 17. du. 9. supposit. 2. num. 1.* & alii passim. Sumuntur hæc per sensum contrarium ex jure omnibus prohibentibus alienationem rerum immobilium & mobilium pretiosarum. Tum, quod non requiritur prohibitum, regulariter censetur concessum. *L. nec non. §. 2. ff. ex quib. caus. major.* tum quia expressâ & assumptâ (uti hic contingit per prohibitionem alienationis immobilium) una specie ex contrariis, altera censetur exclusâ. *Arg. L. si inter ff. de except. rei judic.* Atque ex his infert *Pirh. cit. num. 18.* posse Prælatum pecunias ex rebus ecclesiæ acquisite erogare in pauperes aliasque pias causas, vel etiam in bene meritos de sua ecclesia remunerandi gratiâ, modò largitiones sint moderatæ. pro quo citat *auth. licentiam. C. de Episc. & cler. §. c. ad hæc. de restam.* Idem sentit *Delb. c. 17. du. 1. num. 28. in summar. dum ait,* posse Prælatum, etiam regularem, ad pias causas liberè disporre de rebus ecclesiæ; & in contextu, quòd possit alienare pecuniam, quamvis magnam (intellige, ex rebus illis collectam) modò ea pertineat ad mensam Prælati, alienare in pias causas; eò quòd illa pecunia non sit ecclesiæ, sed Prælati. Item ex eadem pecunia emere pretiosa, v. g. annulos, vasa argentea & aurea, ut dentur bene meritis *Pirh. l. c. citatis pro hoc Navar. de rebus eccles. monito 47. Laym. ubi ante thes. 43.* Imò etiam ex pecuniis illis, quas remunerandi gratiâ donare potest, officiali suo emere sine consensu Capituli aliaque solennitate prædium, illudque ei donare, citato eodem Laym. De cætero de pecunia non collecta ex rebus, sed aliunde, dicitur paulò post.

2. **R**esp. secundò: alienari quoque possunt sine consensu, aut etiam consultatione Pontificis aliisque solennitatibus juris res quæcunque, etiam immobiles ecclesiæ exigui valoris. *Naldus. v. Prælati num. 7. Gavant. in man. Episc. v. alienatio. num. 24. Dian. p. 4. tr. 4. resol. 223. Redoan. de reb. eccles. non alien. rub. 12. num. 7. Gratian. discept. for. tom. 3. q. 952. à num. 2. Quarant. sum. Bullar. v. alien. num. 4. Delb. cap. 17. du. 1. num. 23. & du. 10. suppos. 2. num. 3.* citatis aliis cum communiore contra *Rebuff. & Duaren. apud Wiestn. h. t. num. 39. Arg. c. terrulas. 12. quest. 2.* permittentis Episcopis sine consensu fratrum; hoc est, Capitularium, ac sic sine solennitate, distractionem terrularum, vincularum ecclesiæ parum utilium, & *c. ceterum. de donat.* permittentis Abbatibus donationem rei modicæ, et si aliàs eis absolutè interdicta donatio. Quin & sic declaratum à S. Cong. Concil. restatur *Naldus loc. citato.* Uti etiam ad hujusmodi rerum alienationem non exigi consensum Apostolicum, eique per citatos textus permixta derogatum non esse per *Exrav. ambrosia. hoc. tit. inter commun.* aut etiam per *Trident. Sess. 25. cap. 11.* ab eadem Cong. decla-